

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 יולי 2015

ת"פ 51790-10-14 מדינת ישראל נ'

בפני כב' השופט שמואל מלמד

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אנה גולדנהירש ומתמחה ענת אביטל

ב"כ הנאשם עו"ד אסף דוק

הנאשם בעצמו

.....

החלטה

ביום 21.01.15 הצדדים הגיעו להסדר לפיו, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום ונשלח לקבלת תסקיר. לאחר התסקיר, הסנגור יטען באופן פתוח כולל את שאלת ההרשעה. עמדת המאשימה בתיק ללא קשר לתסקיר מאסר על תנאי קנס ופיצוי למתלונן.

נוכח הודאתו הנאשם הורשע במיוחס לו בכתב האישום בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז – 1977.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 06.07.14 הנאשם תקף שלא כדין קטין, יליד 2010, אשר לומד יחד עם בנו של הנאשם בצהרון, בכך שתפס את הקטין בזרועו, הניף אותו והפילו לרצפה.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן לפיו, הנאשם בן 39, נשוי, אב לשניים ועובד ככלכלן בבנק. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, כאשר תקופה זו הייתה משמעותית בחייו של הנאשם, עם שחררו החל לימודים לתואר ראשון, ואף סיים בהצטיינות. הנאשם תיאר כי מנהל מערכת יחסים תקינה עם אשתו, המבוססת על שיתוף וערכים משותפים, ומנהלים אורח חיים דתי. הנאשם תאר קשר תקין ונורמטיבי עם הוריו ואחיו.

בהתייחסות שירות המבחן לעבירה הנדונה, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה על מעשיו. ברקע לביצועה עבירה, לדברי הנאשם חווה פגיעתו של בתו כאשר אסף את בנו מהגן יחד עם בתו, והגיב בדרך המתוארת בכתב האישום ללא שיקול דעת ומתוך חרדה לשלום הבת שסובלת ממצב בריאותי קשה ונהג באלימות של מאפיינת התנהגותו בדרך כלל. הנאשם שלל קיום בעיית שליטה על דחפים תוקפניים ואף שירות המבחן לא התרשם כי הנאשם נזקק לטיפול בתחום זה. להערכת שירות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 יולי 2015

ת"פ 51790-10-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 המבחן, כי ההליכים המשטרתיים והמשפטיים המתנהלים כנגד הנאשם היוו עבורו גורם מרתיע
2 ומחدد גבולות. הנאשם הביע בפני שירות המבחן חשש בשל הרשעתו בדין, שכן עלולה להוביל
3 לפיטוריו. הציג מסמכים המעידים על כך, שהרשעה פלילית תוביל לפיטוריו. לאור האמור, שירות
4 המבחן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין ולהטיל עליו עונש אלטרנטיבי קונקרטי וחינוכי
5 במסגרת צו של"צ. גובשה בעניינו תכנית בהיקף של 100 שעות לפיה, יעבוד ביחידה להתנדבות
6 לשירותים חברתיים [REDACTED] כ- שלוש שעות שבועיות.

7
8 טיעוני הצדדים לעונש

9
10 ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם נעדר עבר פלילי. הפנתה לחומרת העבירה העובדה כי הנאשם ביצע
11 את העבירה כלפי ילד בן 4 שנים, ילד אשר למד באותה תקופה ביחד עם בנו של הנאשם. התסקיר
12 בעניינו של הנאשם חיובי. שירות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם. התביעה מתנגדת לעמדה
13 זו נוכח העובדה כי לא הוכח פגיעה בעתידו המקצועי של הנאשם בהעדר תיעוד. ב"כ התביעה טענה כי
14 הנאשם אינו עומד בתנאי הלכת כתב לאור חומרת העבירה. ועתרה למאסר על תנאי מרתיע, קנס
15 ופיצוי.

16
17 ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לעובדה כי ניתן בעניינו של הנאשם תסקיר חיובי הממליץ על אי
18 הרשעה בדין. מדובר במעידה ראשונה שעליה קיבל אחריות מלאה והביע חרטה מן הרגע
19 הראשון מעשיו של הנאשם נעשו מתוך דאגה לשלום הבת שסובלת ממצב בריאותי קשה. אותו ילד
20 החל במעשים כאלה ואחרים כלפי ביתו והנאשם הרחיק את אותו קטין. הנאשם עובד מזה כ- 8 שנים
21 ככלכלן בכיר והרשעה פלילית תמנע ממנו להמשיך מלעסוק במקצוע שלו והוא יפוטרו מיד. ב"כ הנאשם
22 עתר שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו של"צ.

23
24 הנאשם הביע חרטה.

25
26 לשאלת ההרשעה אני סבור כי יש מקום לבטל את הרשעת הנאשם. הפסיקה חזרה ושנתה את המבחן
27 הכפול על פי הלכת כתב ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק - דינה של כבוד
28 השופטת ד' דורנר. הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה
29 חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שני תנאים מצטברים נקבעו, על מנת שניתן יהיה
30 להימנע מהרשעה "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה
31 מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה
32 האחרים."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 יולי 2015

ת"פ 51790-10-14 מדינת ישראל נ'

██████████

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

בעניינו של הנאשם מתקיימים שני התנאים. לעניין שיקומו של הנאשם הוגשו מסמכים לפיהם על מקום ההעסקה של הנאשם רשאי להפסיק עבודתו של הנאשם רשאי להפסיק עבודתו באם נפתח כנגד הנאשם חקירה פלילית. לעניין חומרת העבירה אין ספק שמדובר בעבירה חמורה נוכח העובדה כי מדובר בתקיפה של ילד בן ארבע. אולם לא נגרמו חבלות לקטין. האלימות שנעברה אינה ברף הגבוהה. מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם. ובית המשפט מתרשם כי תוצאה ההתנהגות היא התנהגות אינטנסיבית של הנאשם כתוצאה מאירוע שארעה עם ביתו של הנאשם ואותו קטין. בית המשפט סבור כי שיקולי הענישה יכולים לבוא על סיפוקם בפיצוי ושל"צ.

נוכח האמור אני מורה על ביטול ההרשעה ואני קובע כי הנאשם ביצע את המעשה. נוכח נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי; האמור בתסקיר והמלצת שירות המבחן.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים להחלטה אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם ללא הרשעת הנאשם בדין.

א. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצוי על סך 1,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 60 יום מהיום. התביעה תעביר את פריטי הורי המתלונן למזכירות לצורך העברת הפיצוי.

ב. אני מורה לנאשם לבצע 100 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שהוכנה ע"י שירות המבחן. ביחידה להתנדבות לשירותים חברתיים ██████████ בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם, שאם לא ימלא אחרי צו השל"צ מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותו מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף על העבירה שבגינה ניתן הצו. הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

המזכירות תשלח פרוטוקול הדיון לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

19 יולי 2015

ת"פ 51790-10-14 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, הפיצוי יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזירו לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום פיצוי.

ניתנה והודעה היום ג' אב תשע"ה, 19/07/2015 במעמד הנוכחים.

שמואל מלמד, שופט

12
13